

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gik man til Afstemning over Sagens Overgang til anden Behandling, der vedtoges eenstemmig med 68 Stemmer.

J. M. Hansen: Jeg skal foreslaae, at denne Sag henvises til det Udvalg, som det i nærværende Møde blev besluttet at nedsætte angaaende Udkastet til Lov om Bederlag for Contoirudgifter til Embederne som Borgmester og Auctionsdirecteur i Odense, Randers og Aarhus.

Uden Forhandling vedtoges ovennævnte Forslag eenstemmig med 72 St.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var: Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger m. m. for de i Krigsministeriet ansatte Embeds- og Bestillingsmænd. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1551 ff.)

Berg: Et Lovforslag omtrent af lignende Bessaffenhed fremkom for 3 Aar siden her i Folkethinget. Et Udvalg var nedsat over det, og det kom til det Resultat, at man gik ud fra, at Rigsdagen ikke vilde behandle et Forslag, som omfattede Lønningsforholdene alene for Krigsministeriets Bekommende, idet man forudsatte, at det vilde være rigtigere at have Lønningsforholdene saavel for Krigsministeriets som for Marineministeriets Personale under Forhandling paa een Gang. Ifjor forespurgte Folkethingets Finantsudvalg Ministeriet, om det agtede at forelægge noget saadant Forslag til Behandling her, og da svarede Krigsministeriet, at det havde det ikke ifinde, da det maatte forudsætte, at Rigsdagen ikke vilde behandle et saadant Lovforslag, forinden der tilfælde kunde foreligge et Lovforslag om Ordningen af Lønningsforholdene for Marineministeriets Personale. Det undrer mig derfor efter denne Sageres Gang og efter de Udtalelser, som saaledes tidligere ere faldne, at vi idag have til Behandling det ene af disse to betegnede Lovforslag, og jeg har ikke nogetsteds seet Anthydning af, at det er Ministeriets Hensigt i denne Samling at fremkomme med et

Lovforslag om Ordningen af Marineministeriets Lønningsforhold. Jeg tør imidlertid formode, at det er Ministeriets Hensigt — ihvorvel Udskilligt taler derimod — at fremkomme med et saadant Lovforslag, thi gaar vi ud fra den bestemt udtalte Mening ifjor, saa forekommer det mig, at efter den Optagelse, som Finantsudvalgets Betænkning fik, idet Thinget sluttede sig dertil, det jo ikke vil være Andet end rimeligt, at et saadant Lovforslag vil fremkomme; men i et saadant Tilfælde havde jeg ønsket, at Behandlingen af dette Lovforslag havde været skudt tilfide saalænge, indtil man havde haft det andet ved Siden af; da — forekommer det mig — vilde Forhandlingerne have været mere frugtbringende, og det Udvalg, som sandsynligvis vil komme til at behandle Sagen, vilde da lettere være istand til at fremme Arbejdet. Jeg er altsaa enig med det høitærede Krigsministerium deri, at man ikke kan forudsætte, at Rigsdagen vil behandle det ene af de betegnede Lovforslag uden at behandle det andet, og dersom det er den almindelige Mening, saa kunde det jo være temmelig overflødigt specielt at forhandle om dette Lovforslag. Jeg skal imidlertid tillade mig nogle enkelte Bemærkninger om selve Forslaget. Da det for 3 Aar siden blev forelagt, var hele Udvalget paa eet Medlem nær enig i den Ansættelse, at Lovforslaget krævede et større Personale og større Udgifter, end der under almindelige Forhold maatte medgaae til denne Regjeringsbranche. Dette Forslag afviser imidlertid væsentlig kun deri fra det foregaaende, at det er en Deel dyrere end det, som Udvalgets Fleertal, eller maaskee hele Udvalget dengang, fandt for dyrt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser i selve Lovforslaget. Jeg har kun gjort denne Bemærkning med Hensyn til den pecuniære Side af Sagen; det fremgaaer imidlertid dernæst, at foruden de Beløb, som ere opførte at ville medgaae til Bestyrelsen af Krigsministeriet, forudsætter man Anvendelsen af omtrent 8—10 Befalingsmænd af Armeen, hvis Lønninger ere bevilgede under Krigsministeriets ordinaire Budget, og for at vi kunne faae et klart Overblik over, hvad det koster at reggere i Krigsministeriet, saa maa altsaa dette Beløb medregnes. Dette er imid-